KIRKKO, JOKA LUO TOIVOA

Kempeleen Kokoomuksen seurakuntavaaliohjelma 2026

Maailma ympärillämme muuttuu nopeasti. Myös seurakuntaelämä on muuttunut: ihmiset osallistuvat eri tavoin kuin ennen, perheiden arki on monimuotoisempaa, kohtaamisia tapahtuu kirkon ja seurakuntatalojen lisäksi verkossa, kouluissa, tapahtumissa ja siellä, missä ihmiset muutenkin liikkuvat. Yhteisöllisyyden muodot muuttuvat ja seurakunnalta odotetaan yhä enemmän kykyä kohdata ihminen henkilökohtaisesti.

Kristillisen kirkon perussanoma ei kuitenkaan muutu.

Usko, toivo ja rakkaus, lähimmäisenrakkaus, ihmisarvo, armo ja vastuu toisistamme kantavat ajasta toiseen. Seurakunnan tehtävänä on olla lähellä ihmistä. Ei vain silloin, kun ihminen itse löytää seurakunnan luo, vaan myös silloin, kun hän tarvitsee rinnalleen toista ihmistä, yhteisöä, hengellistä tukea tai konkreettista apua.

Meille jokainen ihminen on merkityksellinen.

1. KEMPELE ON TÄLLAINEN SEURAKUNTA

Kempele on kasvava, nuorekas, yhteisöllinen ja kooltaan kompakti kunta. Kempeleessä on noin **19 800 asukasta**. Kempeleen seurakunta on noin **15 000 jäsenen** yhteisö ja hyvin merkittävä osa kempeleläisten elämää.

Kempeleen seurakunta on virkeä hengellinen yhteisö, merkittävä työnantaja, lasten ja nuorten kasvun tukija, diakoniatyön toteuttaja, kulttuuriperinnön vaalija ja tuhansien ihmisten kohtaamispaikka.

Työntekijät, vapaaehtoiset, luottamushenkilöt ja seurakuntalaiset muodostavat yhteisön.

Seurakunta on ihmiset.

2. JOKAINEN IHMINEN ON MERKITYKSELLINEN

Seurakunnan toiminnan lähtökohtana on aina ihminen omassa elämäntilanteessaan.

Ihminen tarvitsee seurakuntaa kaikissa elämänvaiheissaan. Seurakuntayhteys merkitsee sekä jumalanpalvelusta, vapaaehtoistyötä, musiikkia tai rippikoulua, että keskustelua työntekijän kanssa tai apua vaikeassa elämäntilanteessa.

Haluamme, että seurakunnan palvelut ja toiminta rakentuvat mahdollisimman paljon ihmisten todellisista elämäntilanteista. Se edellyttää kuuntelemista, henkilökohtaista kohtaamista ja matalaa kynnystä ottaa yhteyttä.

Ihmisarvo on jakamaton. Jokainen tulee kohdata kunnioittavasti omana itsenään.

3. AJAT MUUTTUVAT – KIRKON PERUSSANOMA SÄILYY

Seurakunta elää yhteiskunnan sisällä. Ihmisten ajankäyttö, perherakenteet, työelämä, viestintä ja tavat osallistua yhteisöihin ovat muuttuneet. Myös seurakunnan uudistumista tässä muuttuvassa ajassa tarvitaan.

Jumalanpalvelus ja kirkolliset toimitukset säilyvät seurakunnan hengellisen elämän perustana. Niiden rinnalla tarvitaan pienryhmiä, kohtaamispaikkoja, tapahtumia, digitaalista osallistumista sekä toimintaa siellä, missä ihmiset arjessaan ovat.

Muodot voivat muuttua – uskon, toivon ja rakkauden sanoma säilyy.

4. LAPSET, NUORET JA PERHEET – TOIVON KASVATTAJAT

Kempele on lapsiperhevaltainen kunta, ja siksi lasten, nuorten ja perheiden asema on seurakunnan tulevaisuuden kannalta erityisen tärkeä.

Seurakunnan ja koulujen yhteistyöllä ylläpidetään kristillisten perinteiden ja suomalaisen kulttuuriperinnön tuntemusta uskonnonvapautta kunnioittaen.

Kempeleessä rippikoulu on poikkeuksellisen laajasti nuoria tavoittava toimintamuoto. Sen laadusta ja saavutettavuudesta tulee huolehtia. Rippikoulun jälkeen nuorille tulee tarjota luontevia mahdollisuuksia jatkaa seurakuntayhteyttä esimerkiksi isostoiminnassa, vapaaehtoistyössä, musiikissa ja muussa nuorten toiminnassa.

Nuorten vaikuttajaryhmän asemaa tulee vahvistaa ja nuorten näkemyksiä kuulla aidosti päätöksenteossa. Lapsivaikutusten arvioinnin rinnalla on perusteltua kehittää myös nuorivaikutusten arviointia. Tämä tavoite sisältyy sekä valtakunnalliseen että Kempeleessä valmisteltuun ohjelmaan. Perheiden tarpeet muuttuvat. Seurakunnan perhetyön on elettävä mukana tässä muutoksessa ja tarjottava toimintaa erilaisille perheille ja erilaisiin elämäntilanteisiin.

5. SEURAKUNTA KULKEE RINNALLA – TOIVON PUOLUSTAJA

Diakoniatyössä seurakunnan erityinen vahvuus on kyky kohdata ihminen kokonaisena ihmisenä.

Taloudelliset vaikeudet, yksinäisyys, mielenterveyden haasteet, läheisen kuolema, perheen kriisi tai ikääntyminen edellyttävät useita kontakteja. Usein tärkeintä on, että joku pysähtyy, kuuntelee ja auttaa löytämään seuraavan askeleen.

Diakoniatyön tulee olla helposti saavutettavaa ja matalan kynnyksen toimintaa. Erityistä huomiota tulee kiinnittää ihmisiin, jotka jäävät muiden palvelujen ulkopuolelle.

Ikäihminen ei tarvitse vain palveluja vaan myös yhteyttä toisiin ihmisiin, osallisuutta ja kokemusta siitä, että häntä tarvitaan.

Haluamme vahvistaa ylisukupolvista toimintaa, jossa lapset, nuoret, aikuiset ja ikäihmiset kohtaavat toisensa.

6. YHTEISÖLLISYYS SYNTYY KOHTAAMISESTA

Yksinäisyys ja ulkopuolisuuden kokemukset ovat aikamme suuria haasteita. Seurakunnalla on mahdollisuus toimia yhteisönä, johon voi tulla ilman suorittamista. Osallisuus ei tarkoita vain tilaisuuksiin osallistumista, vaan tunnetta siitä, että kuuluu joukkoon ja voi halutessaan myös itse tehdä ja vaikuttaa.

Kempeleen seurakunta on tunnettu aktiivisesta vapaaehtoistoiminnastaan. Vapaaehtoiset osallistuvat jumalanpalveluksiin ja tapahtumiin, ohjaavat ryhmiä sekä toimivat lähimmäispalvelussa. Seurakunta on itse arvioinut, että tulevaisuudessa uusia vapaaehtoisia tarvitaan toiminnan jatkuvuuden turvaamiseksi.

Vapaaehtoistyötä tulee kehittää niin, että ihminen voi antaa seurakunnalle juuri sen verran aikaa ja osaamista kuin hänen elämäntilanteeseensa sopii. Vapaaehtoisuus voi parhaimmillaan tarkoittaa vuosien sitoutumista

Seurakunnan tulee myös auttaa uusien kempeleläisten kiinnittymistä kotiseutuunsa ja yhteisöönsä.

7. TYÖNTEKIJÄT OVAT SEURAKUNNAN TÄRKEÄ VOIMAVARA

Hyvä seurakunta tarvitsee hyvinvoivan työyhteisön.

Työntekijöiden tehtävänä on mahdollistaa seurakunnan perustehtävä, kohdata ihmisiä ja tukea seurakuntalaisten omaa toimintaa. Johtamisen tulee olla selkeää, oikeudenmukaista ja työntekijöitään arvostavaa.

Työmäärän kohtuullisuudesta ja osaamisesta sekä työhyvinvoinnista on pidettävä huolta. Seurakunnassa on tunnistettu henkilöstön kuormittumista ja tarve henkilöstöresurssien pitkäjänteiselle suunnittelulle.

Työntekijöiden, vapaaehtoisten ja luottamushenkilöiden tehtävät ovat erilaisia mutta toisiaan täydentäviä. Parhaimmillaan seurakunta toimii yhteisönä, jossa nämä kolme ryhmää rakentavat toimintaa yhdessä.

8. VASTUULLINEN TALOUS TURVAA SEURAKUNNAN PERUSTEHTÄVÄN

Seurakunnan varat ovat seurakuntalaisten yhteisiä varoja. Niitä tulee käyttää harkiten ja avoimesti.

Kempeleen seurakunnan talous perustuu tällä hetkellä lähes kokonaan kirkollisverotuloihin. Samalla seurakunnan omissa ennusteissa jäsenmäärän arvioidaan kääntyvän vähitellen laskuun. Tämä korostaa pitkäjänteisen taloussuunnittelun merkitystä.

Taloutta ei kuitenkaan hoideta vain säästämällä. Olennaista on kohdentaa voimavarat seurakunnan perustehtävään ja siihen toimintaan, jolla on seurakuntalaisille merkitystä.

Hallinnon tulee olla tarkoituksenmukaista ja päätöksenteon avointa. Luottamushenkilöiden tulee saada riittävät ja ymmärrettävät tiedot päätöksenteon perustaksi, ja seurakuntalaisille tulee kertoa avoimesti taloudesta, investoinneista ja niiden vaikutuksista.

Kempeleen paikallisissa ohjelmaluonnoksissa on lisäksi esitetty kirkkoneuvoston maallikkopuheenjohtajuuden edistämistä osana hallinnon roolien ja avoimuuden kehittämistä.

9. YHTEISTYÖLLÄ LÄHELLE IHMISTÄ

Seurakunta ei pysty eikä sen tarvitse tehdä kaikkea yksin.

Kempeleen kunnan, järjestöjen, koulujen, yritysten ja muiden paikallisten yhteisöjen kanssa tehtävällä yhteistyöllä voidaan tunnistaa ihmisten tarpeita ja vähentää päällekkäistä työtä. Tulevaisuudessa yhteiset infrastruktuuri-investoinnit tulee mahdollistaa esim. kunnan ja seurakunnan kesken.

Yhteistyön lähtökohtana tulee olla selkeä työnjako ja ihmisen etu. Erityisen tärkeää yhteistyö on lasten, nuorten, perheiden, ikääntyvien sekä erityistä turvaa ja tukea tarvitsevien ihmisten palveluissa. Ollaan lähimmäisiä toisillemme.

Kempeleen ohjelmaluonnoksissa on esitetty kunnan, hyvinvointialueen ja seurakunnan yhteistyön suunnitelmallista päivittämistä sekä yritysyhteistyön mahdollisuuksien vahvistamista.

10. VASTUU LUOMAKUNNASTA JA MAAILMASTA

Kristilliseen ihmiskäsitykseen kuuluu vastuu luomakunnasta ja tulevista sukupolvista.

Kempeleen seurakunnalla on tässä kunniakas historia: kirkon ympäristödiplomi myönnettiin seurakunnalle ensimmäisen kerran jo vuonna 2007, ja ympäristövastuuta on kehitetty sen jälkeen järjestelmällisesti ja suoritetuissa auditoinneissa on annettu kiitosmaininnat

Ympäristövastuun tulee näkyä käytännön ratkaisuissa: energian käytössä, kiinteistöissä, hankinnoissa, jätehuollossa ja luonnon monimuotoisuuden huomioimisessa. Taloudellinen ja ympäristöllinen vastuullisuus tukevat usein myös toisiaan.

Kempeleen seurakunta on samalla osa maailmanlaajuista kirkkoa. Lähetystyö ja kansainvälinen diakonia kuuluvat kirkon tehtävään. Auttamisen tulee olla vastuullista, avointa ja vaikuttavaa.

11. TOIVON SEURAKUNTA ON LÄHELLÄ SINUA

Kempeleen seurakunnalla on vahvat juuret. Vanha kirkko muistuttaa yli kolmen vuosisadan jatkuvuudesta, mutta tämän päivän seurakunta elää aivan erilaisessa maailmassa kuin aikaisemmat sukupolvet.

Siksi meidän on pystyttävä samaan aikaan kahteen asiaan: **vaalimaan sitä, mikä kirkon sanomassa on pysyvää, ja uudistamaan rohkeasti sitä, miten seurakunta toimii.**

Seurakunnan tehtävä ei lopulta ole monimutkainen. Se on:

- Ihmisen kohtaamista
- Lapsen rinnalla kulkemista
- Nuoren kuuntelemista
- Perheen tukemista
- Yksinäisen huomaamista
- Ikääntyneen arvostamista
- Surevan lohduttamista
- Toivon ylläpitämistä silloin, kun ihmisen omat voimat eivät siihen riitä.

Seurakunta on tärkeä yhteisö jokaiselle.
Jokainen ihminen on merkityksellinen.
Osallisuus syntyy kohtaamisesta.
Ja kaiken keskellä suurin niistä on rakkaus.